

درمان معنادین و ارتقاء ظرفیت و درمان

عبدالله هروی

در جهان می‌باشد و پدیده شوم اعتیاد در جامعه به خصوص در میان جوانان رو به گسترش است. اکنون این پرسش مطرح است که عوامل اعتیاد چیست و چه راهکارهایی باید برای جلوگیری از اعتیاد وجود دارد؟ حکومت برای مبارزه با این پدیده مضر و مسخ کننده به ویژه در میان جوانان چه برنامه و راهکاری را روی دست دارد؟ در پاسخ به چنین پرسش‌هایی، بیکاری، نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی، نامناسب، ضعف قوانین در خصوص اعتیاد و ضعف در اجرای قوانین از سوی حکومت و عدم توجه و رسیدگی لازم از سوی حکومت درباره درمان معنادین از عوامل مهم افزایش معنادین و گسترش اعتیاد یاد می‌گردد.

حقیقت آنست که با توجه به وضعیت وخیم کشور و نیز گسترش پدیده شوم اعتیاد در جامعه در راستای زدودن این پدیده منفور، دولت باید مسئولانه راه حل‌های مخدر در نواحی مختلف شهر کابل ابراز نگرانی کرده و خواهان همکاری نهادهای ذی‌ربط در قسمت درمان و نگهداری آنان شد.

این نگرانی‌ها در حالی ابراز می‌شود که نبود ظرفیت برای درمان معنادین کشور یکی از نگرانی‌های مرتبط به مسئله اعتیاد در سطح کشور مطرح می‌باشد. براساس تازه ترین گزارش‌ها شمار معنادین به مواد مخدر در کشور به مرز سه میلیون نفر رسیده است. ارزیابی یادشده نشان می‌دهد که تعداد معنادین به مواد مخدر در کشور بصورت نگران کننده ای در حال افزایش است. این ارزیابی‌ها در مورد علل گسترش اعتیاد در سطح جامعه بی‌سواد، فقر، بیکاری و جنگ را از مهم ترین عوامل آلوده شدن شهروندان به اعتیاد شهروندان به مواد مخدر یاد شده است.

با آنکه مبارزه با مواد مخدر و اعتیاد از اولویت‌های مهم و اصلی دولت و جامعه جهانی تلقی گردیده و هزینه‌های سنگینی نیز برای آن اختصاص داده شده و یا به مصرف رسیده است؛ اما هنوز هم افغانستان بزرگترین بازار مواد مخدر

۱۳۶ میل سلاح ۱ عدد دوربین، ۴ فیر راکت، ۱۰۴۲ فیر مرمی، ۲۷۵ عرادۀ وسایط نقلیه و ۵۲۰ سیت تیلوفن بدست آمده است. به گفته این سخنگو از ۲۴ ولایت مخدر در آینده نزدیک شروع خواهد شد. در همین حال وزارت صحت عامه می‌گوید در سراسر کشور در حدود دوهزار بستر برای درمان معنادین وجود دارد و معنادین برای ۴۵ روز تحت درمان و نظارت قرار می‌گیرند تا بتوانند اعتیاد را ترک کرده و به زندگی عادی برگردند. این درحالی است که این وزارت چندی پیش اعلام کرده بود که به دلیل در دسترس بودن مواد مخدر، بیکاری، فقر و فساد ۶۰ درصد افرادی که اعتیاد را ترک می‌کنند، دوباره به این مواد رو می‌آورند.

در همین حال در گزارش دیگری در ارتباط به موضوع سخنگوی مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه جرایم مسکرات و مواد مخدر در کنفرانس خبری گفت در جریان نه ماه سال جاری؛ پولیس مبارزه علیه مواد مخدر و نهادهای کشفی و امنیتی کشور ۵۹۸ تن را به اتهام قاچاق موادمخدر و مسکرات در پیوند به ۴۳۷ قضیه از سرتاسر کشور بازداشت کردند. وی در ادامه تصریح کرد در پیوند به این قضایا، بیش از چهار و نیم تن هرویین، ۱۹ کیلوگرم مورفین، ۲۴ تن تریاک، بیست و ۲ تن مواد کیمیاوی، ۱۵۸ تن چرس، ۳۴۶۷ لیتر مشروبات الکولی،

چند روز پیش کمیسیونی متشکل از وزارت خانه‌های اقتصاد، صحت عامه، امور داخله، مبارزه با مواد مخدر، کار و امور اجتماعی و دفتر بانوی اول، کمیسیون جمع آوری معنادین را از سطح شهر کابل آغاز کردند. وزیر اقتصاد که در رأس این کمیسیون قرار دارد در هنگام جمع آوری معنادین در پل سوخته کابل به خبرنگاران گفت: ما همه این جا جمع شدیم تا مبارزه خود را از این نقطه آغاز کنیم و شاهد یک فعالیت جدی در راستای مبارزه با مواد مخدر و مبارزه علیه استفاده و ترویج از مواد مخدر باشیم. وهم‌چنان شاهد یک مبارزه بزرگ علیه کشت و زرع و قاچاق کوکنار در کشور وی در ادامه اظهار امیدواری نمود و گفت: با این کمیون امیدوار هستیم که دیگر شاهد این نابسامی که جوانان ما در هوای سرد زمستان در دریای کابل، روی جاده‌ها و زیر پل‌ها به استفاده از مواد مخدر بپردازند و از سرما یخ بزنند. در همین حال وزیر صحت عامه نیز اظهار داشت به کمک برخی از وزارت‌خانه‌ها با یک در مانگاه با ظرفیت هزار بستر در کمپ فینکس از سوی وزارت صحت عامه ایجاد شده و این وزارت مسوولیت دارد تا تمام معنادین و ویریه معنادینی را که شایانه در جاده‌ها و زیر پل‌ها به سر می‌برند، از سطح شهر جمع آوری کند. لازم به یادآوری است که کمپ فینکس در پل چرخ کابل موقعیت دارد و بیش از این در اختیار نیروهای نظامی خارجی قرار داشت. هم چنین وزیر مبارزه با مواد مخدر نیز در آغاز جمع آوری معنادین گفت: جمع آوری معنادین یک امر حیاتی است و این امر باید با یک بسیج ملی در راستای مبارزه با مواد مخدر می‌باشد. وی در ادامه گفت: معنادین طبق برنامه عمل این وزارت جمع آوری شده و بعد از درمان و تدابیر همه‌جانبه به عنوان انسان‌های متنوع ثمر به جامعه بر خواهند گشت. وزیر کار و امور اجتماعی نیز در پیوند به این موضوع اظهار داشت یکی از معضله‌های که سبب اعتیاد بلند در کشور شده، بی‌کاری است و تا زمانی که بی‌کاری از بین نرود معنادین دوباره به اعتیاد رجوع خواهند

سرمقاله

جنگ و بازیگران آن در افغانستان بیشتر خواهد شد

محمدرفضا هویدا

جنگ در افغانستان وارد فاز جدیدی شده است. حوادث و رویدادهای سیاسی و امنیتی نشان می‌دهد که جنگ در حال سرد شدن نیست و سردی زمستان نیز از داغی جنگ نخواهد کاست. جنگجویان و سیاستمداران پشت سر آنها، در انتظار بهار خواهد ماند تا جنگ را دوباره با قدرت و جدیت بیشتری آغاز نمایند. تا آن زمان همه تلاش‌ها برای آمادگی بیشتر جنگ گرفته خواهد شد.

ورود داعش در افغانستان زنگ خطری برای کشورهای آسیای میانه و روسیه و چین بود. با وجود تمامی هشدارها، اما داعش با آزادی وارد کشور شد، و در حال حاضر به تقویت مواضع و سرپازگیری و جنگ روانی علیه دولت و مردم افغانستان مشغول است. در مقابل طالبان که پیش از آن قسوی ترین و جدیترین نیروی مسلح مخالف دولت افغانستان به شمار می‌رفتند، در حال حاضر از سوی شماری از کشورهای منطقه و جهان، (نه به عنوان یک گروه تروریستی، بلکه به عنوان یک گزینه برای قرار دادن در مقابل نفوذ و گسترش داعش)، حمایت مادی و معنوی می‌شوند.

در مقابل نفوذ و گسترش داعش، حمایت مادی و معنوی می‌شوند. در مقابل نفوذ و گسترش داعش، حمایت مادی و معنوی می‌شوند. در مقابل نفوذ و گسترش داعش، حمایت مادی و معنوی می‌شوند. در مقابل نفوذ و گسترش داعش، حمایت مادی و معنوی می‌شوند.

جنگ نیابتی میان هند و پاکستان در افغانستان داغ بود و این دو کشور طاق‌ت برتری و نفوذ دیگری را در افغانستان نداشتند، اکنون کشورهای بزرگتری جنگ نیابتی را در افغانستان داغ و زندگی را به کام مردم افغانستان تلخ تر خواهند کرد. مهمترین مسئله‌ای که باقی می‌ماند، نقش و جایگاه دولت افغانستان است. دولت افغانستان به عنوان دولت قانونی و مشروع، در مقابل همه گروه‌های تندرو و تروریستی قرار دارد و باید حافظ منافع و مصالح مردم و کشور باشد. اما این دولت در چه وضعیتی قرار دارد و چگونه می‌تواند توان و نیروی خود را در مقابل گروه‌های تروریستی و حامیان آنها متحد سازد. دولت افغانستان در میان بی‌ثباتی و حاکمان آنها متحد سازد. دولت به خود بیاید و توش و توان خود را برای مبارزه با یک جنگ تمام عیار با مخالفان مسلح یکجا کند، وضعیت نگران کننده‌ای را باید در انتظار بنشیند.

هر سه قوه مجریه و مقننه و قضائیه در حال حاضر مشکلات کاملاً جدی دارند، اختلافات میان هر کدام این قوا و با یکدیگر و اختلافات سیاسی و جناحی، فساد اداری فراگیر، ... دولت را تضعیف می‌کنند و دشمنان در حال قوی تر می‌گردند، در این میان پدیده‌ای است که کشورهای بیشتری در فکر دخالت‌های پیدا و پنهان بیشتری در افغانستان خواهند شد.

روزنامه نگاری در روزگار نفرت‌پرانی رسانه‌ای

توماس کامیلیندی / ترجمه: سپیده آریا/قسمت دوم

خوب یادم می‌آید که مشغول دوش گرفتن بودم که ناگهان همسرم به در حمام کوید و گفت: "زود باش بیایا، رئیس جمهور حمله کرده اند!" من تمامی درهای خانه را قفل کردم و در کنار رادیوی خانه نشستم و به آر.تی.ال.ام گوش دادم. البته از خبرهای تبلیغاتی و خشونت آمیز آن بیزار بودم ولی با وجود اتفاقاتی که در رواندا جریان داشت گاهی می‌شد از همین خبرهای ناقص و فریبکارانه نیز اوضاع سیاسی را به طور دقیق پیش بینی کرد.

طبق گزارش آر.تی.ال.ام. هوایماری رییس جمهور هابیریماننا که در راه برگشت از دارالاسلام تانزانیا بود در آسمان کیگالی هدف قرار گرفته بود و در زمین های کاخ خودش سقوط کرده بود. رییس جمهور جدید بروندی که او هم هوتویی بود و چند تن از مشاوران ارشد هابیریماننا نیز در هوایماری بودند که البته هیچ کدام جان سالم به در نبرده بودند.

در روزهای قبل از منابع مختلف چیزهایی شنیده بودم که حکایت از مقدمه چینی برای قتل عام هوتویی‌ها در مقیاس بزرگ به دست طرفداران افراطی رئیس جمهور بود. خبرنگاران مثل کاتانو و بریکی که مرا بسیار خوب می‌شناختند، هیچ پروایی نداشتند که در هنگام اجرای برنامه بگویند: "آیا کامیلیندی هتل میلی کالینز را با سنگر زیرزمینی اشتباه گرفته است؟" آنها مخفیگاه مرا به غیرنظامیان لو دادند و کمک کردند تا آنها مرا پیدا کنند. آن ساخته‌هایی که رخ داد، در بعد از ظهر ۶ آوریل، من در خانه مان در کیگالی بودم و روحیه خوبی هم داشتم. همسرم ژاکلین برای شام شب تولد ۳۳ سالگی من کیکی بخته بود. آن روز آخرین روز کاری من در رادیو رواندا بود. پس از ده سال خدمت در ایستگاه رادیویی دولتی در اعتراض به فقدان بی طرفی سیاسی در تهیه برنامه‌های خبری استعفا داده بودم.

طرفی خودم می‌دانستم که چه چیزی در انتظار من خواهد بود. از من خواسته بودند خبرهایی را گزارش کنم که از نظر من خلاف واقع و نفرت انگیز بودند.

رادیو رواندا در واقع در خدمت رییس جمهور هابیریماننا بود و در شرایطی که ما مکرراً از طرف مقامات در مورد شیوه‌های خبررسانی بازخواست می‌شدیم بسیار سخت بود که کار حرفه‌ای ارائه بدهیم. مقامات مرتب حتمی در جمله بندی و پردازش عبارات ساده نیز مداخله می‌کردند.

به خاطر می‌آورم روزی رییس اورینفور به استودیو آمد و متنی را که از قبل نوشته بود به من داد. متن درباره جلسه کمیته مرکزی حزب رییس جمهور بود یعنی ام.آر.ان.دی (نهضت جمهوریخواه ملی برای دموکراسی و توسعه) که در آن زمان تنها حزبی بود که اجازه فعالیت داشت. او انتظار داشت که من آن را کلمه به کلمه بخوانم اما من تغییراتی در آن دادم. هنوز استودیوی خبر را ترک نکرده بودم که زنگ تلفن‌ها به صدا در آمد. اعضا و رهبران کمیته مرکزی و همینطور مقامات بالای ارتش بسیار عصبانی شده بودند و برخی نیز شخصاً به من توهین کردند. در سال ۱۹۹۲ ما در برابر این شرایط دست به اعتراض زدیم. خبرنگاران رادیو رواندا اعتصاب‌هایی را ترتیب دادند و من به عنوان رهبر این حرکت اعتراضی منصوب شدم. پیگیری این اعتراضات باعث شد آنقدر تهدید شوم که در انتها تصمیم گرفتم که رادیو رواندا را که دیگر امیدی به ایجاد تغییر در آن نبود رها کنم چرا که نیروهای طرفدار هابیریماننا نفوذ بسیار بالایی در امور برخوردار بودند. در جریان قتل عامی که پس از سانحه هوایی منجر به فوت رییس جمهور هابیریماننا، در ۶ آوریل ۱۹۹۴، به وقوع

خبرنگاران آر.تی.ال.ام. هر زمان که یک خانواده توتسی کشته می‌شد دقیقاً همین ستایش‌ها را می‌کردند و سرابازان و نظامیانی که از نظر آنها جریزه کافی برای قتل عام نداشتند را "ترسو" می‌نامیدند.

دوران بسیار سختی برای کار خبرنگاری بود. در واقع، به نظر می‌رسید تنها خبرنگارانی که در جبهه قاتلان بودند می‌توانستند به راحتی کار کنند و از آنجا که من در جبهه آنان نبودم مجبور شدم از شغل خود دست بکشم. با این وجود هنوز هم راه‌های زیادی برای خبرنگاری وجود داشت: کافی بود تا در مورد اتفاقات و وقایع شهادت بدهم و آنها را به گوش دیگران برسانم.

چند ماه قبل از شروع قتل عام، من از کار در رادیو رواندا استعفا دادم و ششم آوریل آخرین روزی بود که برای آنها کار کردم. هرچند از

کارتون روز

بدون شرح

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می‌نماید.

هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی‌شود.

مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کارکنان: خالق علی زاده

دبیران: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۲۷